

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Hun sover kun! (6te Mai 1863)

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-idm140445231101408/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

Da klang der over Søen en vild, en haanlig Latter,
som Fjældets haarde Sider tilbagekasted atter.

Det klang igennem Luften, det lød hen over Vandet
som Hulken, Suk og Stønnen vildt med hverandre
blandet.

Og mellem mine Arme, saa let som Bølgeskummet,
det skønne Billed Jættes, henflydende i Rummet.

Men Natteduggens Perler hang tykt i Laurens Blade
og faldt som tunge Taarer paa Fjældets haarde Flade.

Kun disse tunge Taarer var Vidne til vort Møde —
dem lagde Morgensolen med sine Straaler øde.

»HUN SOVER KUN«.

(6te Mai 1863).

„Fører mig til Gravens mørke Lund!
Stands, Jairus, Sorgen og din Taare;
thi din Datter, strakt paa Dødens Baare,
hun er ikke død — hun sover kun!“

Saa det klang fra Galilæas Hjem.
Som en Efterklang eudnu del klinger:
Dødens Drage sank med brudte Vinger,
Stjernen tændtes over Bethlehem.

Og den spejler sig i Tidens Elv,
hvor som Elverrosen selv vi svømme.
Livets Kval og Livets lyse Drømme
er kun Skum og Bobler, som vi selv.